

Familjevallfärd till Heda och Alvastra

Äktenskapet som en kärlekens liturgi - eller som hembakade bullar med riktigt smör? Det var idéer som luftades under en Mariavallfärd för familjer ... en utflykt som präglades av bön, glad samvaro och och en härligt generös majsol.

2016-05-17

En härlig fredag i maj samlades familjer från Skåne, Småland, Uppland och Västergötland vid Alvastra kyrkoruin. Efter

picknicklunch började vandrigen till Heda kyrka. Rosenkransbön och sång. Springande barn och barn i vagnar. Trötta barn i föräldrars famnar och trilskande barn på vägen. Allt i en salig förening.

Väl framme i kyrkan hedrades Heda-madonnan med psalmen Nordens drottning, och en längtans bön steg upp till himlen om att Jungfru Maria en dag återigen skall vördas och älskas i hela vårt land. En mässa med mycket spring och barnskrik firades ... men vad gjorde det en dag när den kristna familjen stod i centrum?

I predikan planterades några idéer om äktenskapet. Ett lyckligt äktenskap skulle kunna ses som en liturgi utformad av kärlekshandlingar ... eller som ett omsorgsfullt utfört hantverk. Med så olika bildspråk skulle man kunna tolka två påvars budskap, två påvar med olika sinnelag och språk, men

med en gemensam kärlek till familjen. Den som talar om äktenskapets liturgi är förstas den helige Johannes Paulus och den som förenar vardagsrealism med teologi såklart påven Franciskus.

Påven Franciskus tal om äktenskapet som ett hantverk översattes dessa dagar till det hembakade äktenskapet, en bild som fyller de flesta svenska familjer med positiva associationer. Hembakta bullar, bakade på riktigt smör, enligt konstens alla regler, och med mycket kärlek och omsorg – så bevaras kärleken mellan makar.

Tänkarna om kärlekens liturgi och det hembakade äktenskapet, tillsammans med härlig samvaro och underbar natur samverkade till att inspirera familjerna i sin viktiga uppgift. En uppgift att skapa en familjekultur där tron ges vidare, först till de egna

familjemedlemmarna och sedan till andra i samhället – att bli ”Evangelisationens subjekt” för att använda ett uttryck från synoden.

Dessa tankar gick antagligen de nästan 40 barnen totalt förbi. Istället fick de i det närmaste en överdos av sol, lek, rosenkransar och godis. Bättre så.

Vallfärden avslutades med att några pappor bildade manskör och sjöng klassiska vårvisor. Och den spontana kommentaren vid avskedet: Vi ses väl igen nästa år?